

வெளியீடு எண் 50

உ

விநாயகர் அகவல்கள்

அமரர் கி. அருணாசல முதலியார்
அவர்களின் நினைவாக அன்பளிப்பு.

அளிப்பவர்:

திருமதி சிவசுமாரா, அருணாசலம்
(1982) சீர்காழி.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

தருமபுர ஆதீனம்

1942.

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானம்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருத்
தருமபுர ஆதினம்
உச-வது மகா சந்ரிதானம்
ஸ்ரீ சண்முக தேசிக பரமாசார்ய சுவாமிகள்

உ

குருபாதம்

விநாயகர் அகவல்கள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

தருமபுர ஆதினத்தில் 24-வது

குருமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த

பரமாசாரிய சுவாமிகளின்

ஆக்ஞையின்படி

இவ்வாதீனத்துக்குச் சொந்தமான திருக்குறுக்கை

தேவஸ்தானத்தில் வெளியிடப்பட்டன.

1942

உ

குருபாதம்

மு க வு ரை

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் தருமபுர ஆதினத்தில் 24-வது குருமூர்த்தியாக எழுந்தருளியுள்ள, அத்தனார் திருவடிகீழ் நினைவகலா அன்புருகும் மெய்த்தன்மை உணர்வுடைய விழுத்தவத்து **ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ** சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் செய்துவரும் அறப்பணிகள் உலகு அறிந்ததே. அவைகளுள் இந்த வெளியீடு இவ்வாதினத்துக்குச் சொந்தமான திருக்குறுக்கை (வீரட்டானம்) தேவஸ்தானத்தில் அவர்களின் 36-வது ஆண்டு நிறைவு நாளாகிய சித்திரபானு ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 11-ம் நாள் குருவார நன்னாளில் வெளியிடப்படுகிறது. இதனை யாவரும் பெற்று ஆனை முகன் திருவருளைச் சிந்திக்கற்பாற்று.

தருமபுரம் } மௌன. சோமசுந்தரத் தம்பிரான்,
20-11-42 } திருச்சி மலைக்கோட்டை மௌனமடம்
கட்டளை விசாரணை.

உ
குருபாதம்
விநாயகர் வரலாறு

—♦—
திருச்சிற்றம்பலம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளிநன் மிகுகொடை
வடிவீனர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

முழுமுதற் கடவுளாகிய இறைவன்
அம்மையாருடன் திருநந்தனவனத்
தினுள் ஓவியங்கள் தீட்டப்பெற்ற
மண்டபத்தினை அணுகின்ன். உமை
யம்மையார் அவ்வோவியப் பண்புகளை
உற்று ஒருமனப்பட நோக்கினர்.
இறைவர் ஆணையினால் அம்மண்டபத்

தில் வரையப்பட்ட ஒமெனும்
 ஓரக்கரமே ஈருருக்கொண்டு யானை
 களின் வடிவாய்த்தோன்றிப் புணர்ச்சி
 யின் முயன்றது. அதனை அம்மையார்
 பார்த்து ஈதென்னை யென்றுன்னி
 ஆண்டவனை யன்பொடும் வணங்கி,
 “ஓமெனும்க்கரம் யானை உருவாய் ஊற்
 றின்பமுறுவது என்? சொல்லும்” என
 வினவினார். அதற்குப் பரமனார் “எவற்
 றிற்கும் மூலமாகிய பெருமை பொருந்
 திய பிரணவம், நீ விரும்பி நோக்கி
 னமையினால், இரண்டாகி யானையுருவு
 கொண்டு புல்லுகின்றது. ஆகலின் உன்
 னுற்றல் நீ உணர்கின்றிலை. காட்சி
 மாத்திரைதன்னானே இதனை யியற்று
 தற்குக் காரணமாயுள்ள உன்னுடைய
 மாட்சியை யாமன்றி வேறு யார் அறி
 வர்? உன்னருட் செய்கையின் திறம்

மறைகளும் அறியா” என மொழிந்தருளினார். அவ்விருயானைகளும் தூய தம் கலவியைவிட்டு முன்போலப் பிரணவ வடிவுற்றன.

அப்பொழுது ஐந்துகரங்களையும், முக்கண்களையும், நான்கு வாயினையும், இளம்பிறைதரித்த எழில்மிகு செஞ்சடாமுடியினையும், மும்மதத்தினையும் உடைய ஒரு குழவியார் தோன்றினார். அவர் உண்மை யன்போடு உன்னும் அன்பர்கட்கு அறிவுக்கறிவாயுள்ளவர்; எங்கும் நிறைந்தவர்; யாவராலும் அறியப்படாதவர்; எவரும் வணங்கும் இயல்பினார்; இறைவரை இருவர் என இயம்பும்படி நின்றருள் புரிபவர்; நான்மறைப் பொருளாயுள்ளவர்; உலகிலுள்ளோர் அனைவருடைய அறியாமையினையும் அகத்துன்பப் புறத்துன்பங்களை

யும் நீக்குதற் பொருட்டே திரு அவதார
மெடுத்தவர்.

இங்ஙனம் அவதரித்தருளிய ஆனை
முகப்பிரான் அம்மையப்பர் திருவடி
களில் வந்து வணங்கினார். அங்ஙனம்
வணங்கிய பிள்ளையாரை அம்மையப்பர்
மார்போடு அணைத்து அருள்புரிந்தனர்.
பெருமான் கணபதியைப் பார்த்து,
“யாவரே யாயினும் யாதொரு செயலைத்
தொடங்குமுன் அது இடையூறின் றி
யினிது முடிவுபெறல் வேண்டுமென
உன்னையுன்னி வழிபாடாற்றின் அவர்
கருத்தின்படி அதனை முற்றுறச்
செய்குதி; முன்பு உன்னை வழிபடாமற்
செய்யின் இடையூறுக்குதி; பிரமன்,
திருமால் முதலிய எல்லாத் தேவர்கட்
கும் ஏனை உயிர்கட்கும் பதியாகுதி” என
அருள்புரிந்து பூதகணங்களைத் தோற்று

வித்து அவைகளை அவருக்குச் சேனை யாக்கி அவருடன் திருக்கயிலைக்கு உமையம்மையாருடன் எழுந்தருளினார்.

பின்னர் விநாயகரைத் தம்கோபுர வாயிலில் நாயகராகயிருக்கும்படிச் செய்தனர். “அக்காலத்திலேயே, கயமுகனைக் கொண்டு அனந்தர் (திருமால்) சாபத்தினைப்போக்குக” என ஆணை செய்தருளினார். கயமுகனை பெருச்சாளிவாகனமாயினன். அவன் தேவர்களைக் குட்டிக்கும்பிடச்செய்தமையால் அவ்வழிபாடே பெருமானுக்கும் ஆமாயிற்று.

இவரது திருவுருவங்களும் பெயர்களும் மிகப்பல. சித்திவிநாயகர், வெள்ளை விநாயகர், வலம்புரிவிநாயகர், வல்லப கணபதி, முத்திகணபதி, கற்பகப்பிள்ளையார், பொல்லாப்பிள்ளை

யார், சிந்தூரவிநாயகர், சிந்தாமணி
விநாயகர், வாதாபிவிநாயகர், பால
சந்திரர், ஏரம்பன், கங்காதரர், முக்
கண்ணர் முதலியன.

ஓளவையார் வரலாறு

“கருணையின் வழிபடு முதியவந்தனை யுயர்கயிலையின் ஒருமுறை யுய்த்த விதத்தினர்” எனக் கொண்டாடப்பட்ட அம்மையாரை நம் நாட்டகத்தில் அறியாதார் யார்? இவ்வம்மையார் கணபதியினிடம் அன்புடையவர். கடைச்சங்க காலத்தவர் ஒருவர், கம்பர் ஒட்டக்கூத்தர் காலத்தவர் ஒருவர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் காலத்தவர் ஒருவர் என ஓளவையார் மூவருளர் என்பர். வள்ளுவருடன் பிறந்தவர் எனவுங் கூறுவதுண்டு. கலைமகள் அவதாரம் எனவும் வழங்குவர். இவ்வம்மையார் இளமை தொடங்கி யொருபெற்றியாயிருந்தவர் என்பது, அதியமானெடுமானஞ்சி யென்னும் பேரரசன் கொடுத்த நெல்லிக்கனியினை யருந்திய

தால் நெடுங்காலம் பூயியிலிருந்தனர் எனக் குறஞரை கூற நிற்கும். இவர்கள் உலகிற்குச் சிரார்முதல் பெரியார் இறுதியாக யாவரும் பெரும் பயன்பெறுமாறு பலநூல்கள் செய்துள்ளார்கள்.

“சிவாய நம வென்று சிந்தித்திருப்போர்க், கபாய மொருநாளு மில்லை உபாய, மிதுவே” “நீறில்லா நெற்றி பாழ்” “ஆத்திகூடி யமர்ந்த தேவனை” “கொன்றை வேந்தன் செல்வன் அடியினை” எனக் கூறும் அடிகளைப் பார்க்கும்பொழுது சைவமங்கையர் இவர்கள் என்பது புலனாகும்.

இவர்கள் சுந்தரர் பெருமான் கயிலைக் கேசியதைக் கேள்வியுற்று விநாயகர் பூசையை விரைவாக முடிக்க

லாயினர். அது காரணமாக விநாயகப் பெருமான் “ஏன் விரைந் தாற்றுதி? அவர்கட்கு முன் அங்குச் சேர்ப்பிக் கின்றேன். பொறுமையாகப் புரிக” என்றனர். அவ்வாறே செய்து முடித்து “சீதக் களபச் செந்தா மரைப் பூம், பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாட” என அகவல் பாடித் துதித்துச் சந்தரர்க்கு முன், விநாயகர் துதிக்கையால் எடுத்து விடக் கயிலையை யடைந்தனர்.

குறுங்கை விநாயகர்

தலயாத்திரை செய்துவரும் தீர்க்க
வாகுமுனிவர் குறுக்கை வந்ததும் வழக்
கம்போல் ஆகாய கங்கையினால் பெரு
மானுக்கு அபிஷேகிக்கத் தனது நெடுங்
கைகளை வான் நோக்கி நீட்டியதும்
கைகள் குறுகின; அங்கு எழுந்தருளி
யுள்ள விநாயகரின் திருக்கைகளும்
குறுகி இருப்பதைக் கண்டார்; தாம்
செய்த அபசாரம் உணர்ந்த முனி
வர் பரமனைக் குறித்து தவம் இயற்றிப்
பல பேறுகளையும் பெற்றார் என்று
குறுக்கைத் தல புராணம் கூறு
கின்றது. அங்கு எழுந்தருளியுள்ள
விநாயகர் இன்றும் குறுகிய திருக்கரங்
களோடு குறுங்கை விநாயகர் என்னும்
திருநாமத்துடன் எழுந்தருளி அன்பர்
கட்கு அருள்புரிந்து வருகின்றார்.

இந்நூலில் ஓளவையார் அருளிச் செய்த விநாயகரகவலும், அருணகிரி நாதர் அருளிச்செய்த முத்திவிநாயக ரகவலும், நக் கீ ரர் அருளிச்செய்த விநாயகர் திருவகவலும், சிலதோத்திரப் பாடல்களும், விநாயகர் அஷ்டோத்ர சத நாமங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஓளவையார் அருளிய விநாயக ரகவலுக்கு அடியேன் குறிப்புரை எழுதியுள்ளேன். அன்பர்கள் யாவரும் இந்நூலைப் படித்துக் குறுங்கை விநாயகரின் திருவருளால் பெரும்பயன் அடைவார்களாக.

இங்ஙனம்,

வித்துவான், இராம. கோவிந்தசாயி பிள்ளை,
தமிழ்விரிவுரையாளர்,
அரசர்கல்லூரி, திருவையாறு.

உ

கணபதி துணை

ஒளவையார் அருளிச்செய்த

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்

சீதம்-குளிர்ச்சி. களபம்-நறுமணம்.
சிலம்பு-வேதச்சிலம்பு. இசை-உலகு
விரித்தற்கான ஒலி. நாண்-கயிறு, நாண்
ஞாண் என மருவியது. பூதுகில்-அழகிய
ஆடை. வன்னம்-அழகு. மருங்கு-
இடை. எறிப்ப-வீச. பேழை-உலகு
அடக்கும் பெருமை. கோடு-கொம்பு.

வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
 அஞ்சு கரமு மங்குச பாசமும்
 நெஞ்சிற் குடிக்கொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாயு நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணு மும்மதச் சுவடும்
 இரண்டு செவியு மிலங்குபொன் முடியும்
 திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
 சொற்பதங் கடந்த தூரியமெய்க்ஞ் ஞான
 அற்புத நின்ற கற்பகக் களிறே !

வேழம்-யானை. சிந்தூரம்-செம் பொட்டு.
 அஞ்சுகரம்-ஐந்தொழில் புரியும் ஐந்து
 திருக்கைகள்; ஐந்து, அஞ்சு எனப்
 போலியாயிற்று. பாசம்-கயிறு. நீல
 மேனி-அருள்மயமாகிய பசுத்த மேனி.
 நான்றவாய்-தொங்குகிற வாய். நாலிரு
 புயம்-எட்டுத் தோள்கள். மூன்று கண்-
 சூரியன் சந்திரன் அக்னியாகிய முக்
 கண்கள். சுவடு-அடையாளம். இலங்கு
 தல்-விளங்குதல். அற்புதம்-வியப்பு.

முப்பழ நுகரு மூஷிக வாகன !
 இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
 தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்துத்
 திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் னுளந்தனிற் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திரமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே

முப்பழம்-வாழை, பலா, மாங் கனிகள்.
 மூடிகம்-பெருச்சாளி. ஆட்கொள—
 அடிமையாக்கிக் கொள்ள. வேண்டி—
 விரும்பி. மாயாப் பிறவி—ஒழியாத
 பிறப்பு. குரு-அறியாமையினைப்போக்கி
 அறிவுடைமையினை நிலைநிறுத்துபவர்.
 திரம்—நிலை, ஸ் திர ம் என்பதன்
 தற்பவம். வாடா-சுருங்காத.

உவட்டா வுபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை யடக்கு முபாயம்
 இன்புறு கருணை யினிதெனக் கருளிக்
 கருவிக ளொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்
 திருவினை தன்னை யறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயி லொருமந் திரத்தால்

உவட்டாத-தெவிட்டாத. அடக்குதல்-
 தீநெரியிற் செல்லவிடாது தடுத்தல்.
 இன்பு உறு கருணை-இன்பமாகிய மிக்க
 அருள். கருவிகள்-மனம், புத்தி, சித்தம்,
 அசங்காரம். இருவினை-நல்வினை தீவினை.
 இருள்-அஞ்ஞானம். கடிந்து-நீக்கி.
 மலம் ஒரு மூன்று-ஆணவம், சுன் ம ம்,
 மாயை. மலம்-பாசம். ஒன்பது வாயில்-
 —கண் இரண்டு, காதிரண்டு, மூக்குத்
 தொளை யிரண்டு, வாய், எருவாய், கரு
 வாய் ஆக ஒன்பது.

ஐம்புலக் கதவை யடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறூ தாரத் தங்குச நிலையும்
 பேறூ நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையி னெழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்றுமண் டலத்தின் மூட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பி னாவி லுணர்த்திக்
 குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து

ஆறு ஆதாரம்-மூலாதாரம், சுவாதிட்
 டானம், மணி பூரகம், விசுத்தி, அநா
 கதம், ஆக்ரை. பேறு-செல்வம்.
 நிறுத்தி-நிலைபெறச் செய்து. பேச்சு
 உரை—பேச்சாகிய மொழி. இடை
 பிங்கலை-இடதுபக்க நாடி, வலதுபக்க
 நாடி. சுழுமுனை-நடு நாடி. மூன்று மண்
 டலம்-சோம சூரிய அக்நி மண்டலம்.
 குண்டலி-நாபியினின்றும் எழும் குண்
 டலினி சத்தி. அசபை-அசபா மந்திரம்.

மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைத்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையு மாதித்த னியக்கமும்
 குமுத. சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தி னீரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தி னுறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முக தூலமுஞ் சதூர்முக சூக்குமமும்
 எண்முக மாக வினிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி யினிதெனக் கருளி
 என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து

மூண்டு-அதிகரித்து. கனால்-மூலாக்னி.
 காலால்-பிராண வாயுவால். அமுதநிலை-
 சுழுமுனை நாடி நிலை. ஆதித்தன்-சூரி
 யன். குமுதம்-அல்லி. சகாயன்-தலைவன்;
 சந்திரன். இருத்தி-சமாதியிலிருத்தி.
 அறிவித்து-தெளிவு பெறச் செய்து.

முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கு மனமு மில்லா மனோலயம்
 தேக்கியே யென்றன் சிந்தை தெளிவித்
 திருள்வெளி யிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
 அருடரு மானந்தத் தழுத்தியென் செவியில்
 எல்லை யில்லா வானந்த மளித்து
 அல்லல் களைந்தே யருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
 அணுவிற் கணுவா யப்பா லுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி

முன்னை வினை-முற்பிறப்புக்களிற்
 செய்த ஆகாமிய சஞ்சித வினைகள்.
 மனோலயம்-மனம் ஒருங்குமிடம்.
 இருள்வெளி-இருளும் வெளியும். அருள்
 தரும் ஆனந்தம்-பேரானந்தம். எல்லை
 யில்லா ஆனந்தம்-முத்தியின்பம்.
 அல்லல்-பிராரத்தம். சித்தம்-மனம்.
 முற்றுதல்-முதிர்தல்.

வேடமு நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தி னரும்பொரு டன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தி னிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

தத்துவநிலை-மெய்ப்பொருள்நிலை. எனை-
 அறிவிலியாகிய என்னை. ஆண்ட-
 பிறவிக் கடலில் வீழாதபடி எடுத்து
 ஆண்ட. வித்தக-ஞானவடிவுடைய.
 விநாயக-மேலான தலைவனே. விரை
 கழல்-முத்திமணம் கமழும் வீரக்கழல்.
 சரண-புகலிடம்.

விநாயகர் அகவல்

முற்றிற்று.

உ
கணபதி துணை

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த
முத்திவிநாயகர் அகவல்

வேண்பா

நமாம் நமாம் நமஸ்து நமஸ்து
நமாம் நமாம் நமஸ்து—நமாம் யெங்கள்
அய்யா சிவன்புதல்வா யங்குசபா சந்துலங்கும்
கையா கணநாய கா.

அரகர சிவசிவ
ஆகுவா கனனே
இபமுகத் தோனே
ஈச்சரன் மகனே
உமையாள் சுதனே
ஊனிற் பிரியாய்
எமையாள் பவனே
ஏழைபங் காளாய்

நமோ நமோ
நமோ நமோ
நமோ நமோ
நமோ நமோ
நமோ நமோ
நமோ நமோ
நமோ நமோ
நமோ நமோ

உத்தம தேவே
 ஊனந் துரப்பாய்
 வெயிலவற் கினியாய்
 வேண்டி விநாயகா
 வையம்புரந்தோய்
 ஒப்பிலா மணியே
 ஒம்பொரு ளாளா
 வெளதற் பரனே
 மஹாகண பதியே

நமோ நமோ
 நமோ நமோ
 நமோ நமோ
 நமோ நமோ
 நமோ நமோ
 நமோ நமோ
 நமோ நமோ
 நமோ நமோ
 நமோ நமோ

முத்திவிநாயகர் அகவல்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை

நக்கீரதேவர் அருளிச்செய்த

வியாயகர் திருவகவல்

சீர்தரு மூலச் செழுஞ்சுடர் விளக்கே
கார்நிற மேனிக் கற்பகக் களிநே
அல்லல் வினையை யறுத்திடு ஞான
வல்லபை தன்னை மருவிய மார்பா
பொங்கர வணிந்த புண்ணிய மூர்த்தி
சங்கர னருளிய சற்குரு விநாயக
ஏழை யடியே னிருவிழி காண
வேழ முகமும் வெண்பிறைக் கோடும்
பெருகிய செவியும் பேழை வயிறும்
திருவளர் நுதலில் திருநீற் றழகும்
சிறுத்த கண்ணுஞ் சீதளப் பார்வையும்
நறுந்திகழ் நாசியும் நாண்மலர்ப் பாதமும்
நவமணி மகுட நன்மலர் முடியும்

கவச குண்டல காந்தியும் விளங்கச்
 சிந்தரத் திலதச் சந்தனப் பொட்டும்
 ஐந்து கரத்தி னழகும்வீற் றிருக்க
 பாச வினையைப் பறித்திடு மங்குச
 பாசத் தொளியும் பன்மணி மார்பும்
 பொன்னு பரணமும் பொருந்துமுந் நூலும்
 மின்னா மெனவே விளங்குபட் டழகும்
 உந்திச் சுழியும் உரோமத் தழகும்
 தொந்தி வயிறுந் துதிக்கையுந் தோன்ற
 வேதனு மாலும் விமலனு மறியாப்
 பாதச் சலங்கைப் பலதொனி யார்ப்பத்
 தண்டைச் சிலம்புந் தங்கக் கொலுசும்
 எண்டிசை மண்டல மெங்கு முழங்கத்
 தொகுது துந்துமி தொந்தோ மெனவே
 தகுகு திந்திமி தாள முழங்க
 ஆடிய பாத மண்டர்கள் போற்ற
 நாடிமெய் யடியார் நாளுந் துதிக்கக்
 கருணை புரிந்து காஷிதந் தருள
 இருளைக் கடிந்து எங்கும் நிறையப்
 பொங்குபே ரொளியாய்ப் பொன்மலை போலத்

திங்கள் முடியான் றிருவுள மகிழ
 வந்த வாரண வடிவையுங் காட்டிச்
 சிந்தை தளர்ந்த சீரடி யார்க்கு
 இகபர சாதன மிரண்டு முதவி
 அகவினைத் துன்ப மகந்தை யறுத்து
 மூலா தார முச்சுடர் காட்டி
 வாலாம் பிகைதன் வடிவையுங் காட்டி
 மாணிக்க மேனி மலர்ப்பதங் காட்டிப்
 பேணிப் பணியப் பீஜா கூரமும்
 ஓமென் றுதித்த ஓங்காரத் துள்ளே
 ஆமென் றெழுந்த அகூர வடிவும்
 இடைபிங் கலைக ளிரண்டி னடுவே
 கடைமுனை சுழிமுனைக் கபாலமுங் குறித்து
 மண்டல மூன்றும் வாய்வோர் பத்துங்
 குண்டலி யசைவிலி கூறிய நாடியும்
 பூதமும் பொறியும் புகழ்குண மூன்றும்
 வாதனை செய்யு மறிவையும் காட்டி
 ஆறா தார அங்குச நிலையைப்
 பேரூகி நின்ற பெருமையுங் காட்டிப்
 பஞ்ச மூர்த்திகள் பாகத் தமர்ந்த

பஞ்சசத் திகளின் பாதமுங் காட்டி
 நவ்விட மௌவும் நடுவணை வீட்டில்
 அவ்வு மாக்கினை அனாதி சதாசிவம்
 மைவழி ஞான மனோன்மணி பாதமும்
 நைவினை நணுகா நாத கீதமும்
 கண்டு வணங்கக் கண்ணைத் திறந்து
 விண்டல மான வெளியையுங் காட்டி
 ஐம்பத் தோரெழுத் தக்ஷர நிலையை
 இன்பச் சக்கர விதிதனைக் காட்டி
 புருவ நடுவணைப் பொற்கம லீசனன்
 திருவினை யாடலின் திருவடி காட்டி
 நாதமும் விந்தும் நடுநிலை காட்டிப்
 போத நிறைந்த பூரணங் காட்டி
 உச்சி வெளிதனி லுள்ளொளி காட்டி
 வச்சிரம் பச்சை மரகத முத்துப்
 பவள் நிறைந்த பளிங்கொளி காட்டிச்
 சிவகயி லாசச் சேர்வையுங் காட்டிச்
 சத்தம் பிறந்த தலத்தையுங் காட்டித்
 தத்துவந் தொண்ணூற் றுறையு நீக்கிக்
 கருவி கரணக் களங்க மறுத்து

மருவிய பிறவி மாயையை நீக்கி
 உம்பர்கள் ரிஷிகள் ஒருவருங் காணா
 அம்பர வெளியி னருளையுங் காட்டிச்
 சத்தி பராபரை சதானந்தி நிராமய
 நித்திய ரூபி நிலைமையுங் காட்டி
 அடியவர் ஞான மமிர்தமா யுண்ணும்
 வடிவை யறியும் வழிதனைக் காட்டி
 நாசி நுனியில் நடக்குங் கலைகள்
 வாசிவா வென்று வாங்கிப் பிடித்து
 நின்மல வடிவாய் நிறுவித் தப்புறம்
 வின்மய மான விதத்தையுங் காட்டித்
 தராதல முழுதுந் தானாய் நிறைந்த
 பராபர வெளியைப் பணிந்திடக் காட்டி
 என்னுட லாவி யிடம்பொரு ளியாவுந் .
 தன்னுடை வசமாந் தவனிலை காட்டி
 நானெனு மாணவம் நாசம தாகத்
 தானென வந்து தயக்கந் தீர
 ஆன குருவா யாட்கொண் டருளி
 மோன ஞான முழுது மளித்துச்
 சிற்பரி பூரண சிவத்தைக் காண

நற்சிவ நிஷ்கள நாட்டமுந் தந்து
 குருவுஞ் சீஷனுங் கூடிக் கலந்து
 இருவரு மொருதனி இடந்தனிற் சேர்ந்து
 தானந்த மாகித் தற்பர வெளியில்
 ஆனந்த போத அறிவைக் கலந்து
 புவனத் தொழிலைப் பொய்யென் றுணர்ந்து
 மவுன முத்திரையை மனத்தினி லிருத்திப்
 பெண்டு பிள்ளை பண்டு பதார்த்தங்
 கண்டது மாயைக் கனவெனக் காட்டிப்
 பாச பந்தப் பவக்கடல் நீக்கி
 ஈச னிணையடி யிருத்தி மனத்தே
 நீயே நானாய் நானே நீயாய்க்
 காயா புரியைக் கனவென வுணர்ந்து
 எல்லா முன்செய லென்றே யுணர
 நல்லா யுன்னருள் நாட்டந் தருவாய்
 காரண குருவே கற்பகக் களிநே
 வாரண முகத்து வள்ளலே போற்றி
 நித்திய பூஜை நைவேத் தியமும்
 பத்தியாய்க் கொடுத்தேன் பரமனே போற்றி
 ஏத்தி யனுதின மெளியேன் பணியக்

கூற்றினை யுதைத்த குளிர்ந்த தந்து
 ஆசு மதுர வமிர்த மளித்துப்
 பேசு ஞானப் பேறெனக் கருளி
 மனத்தில் நினைத்த மதுர வாசகம்
 நினைவினுங் கனவிலும் நேசம் பொருந்தி
 அருண கிரியா ரவ்வை போலக்
 கருத்து மிகுந்து கவிமழை பொழிய
 வாக்குக் கெட்டா வாழ்வை யளித்து
 நோக்கரு ஞான நோக்கு மளித்து
 இல்லற வாழ்வை யிடையூ றகற்றிப்
 புல்ல ரிடத்திற் புகுந்துழ லாமல்
 ஏற்ப திகழ்ச்சி என்ப தகற்றிக்
 காப்ப துனக்குக் கடன்கண் டாயே
 நல்வினை தீவினை நாடி வருகினுஞ்
 செல்வினை யெல்லாஞ் செயலுன தாமால்
 தந்தையும் நீயே தாயும் நீயே
 எந்தையும் நீயே ஈசனும் நீயே
 போத ஞானப் பொருளும் நீயே
 நாதமும் நீயே நான்மறை நீயே
 அரியும் நீயே அயனும் நீயே

திரிபுர தகனஞ் செய்தவன் நீயே
 சத்தியும் நீயே சதாசிவம் நீயே
 புத்தியும் நீயே புராந்தகன் நீயே
 பத்தியும் நீயே பந்தமும் நீயே
 முத்தியும் நீயே மோட்சமும் நீயே
 ஏகமும் நீயே என்னுயிர் நீயே
 தேகமும் நீயே தேவனும் நீயே
 உன்னரு ளன்றி உயிர்த்துணை காணேன்
 பின்னொரு தெய்வம் பேசவு ம்றியேன்
 வேதனை கொடுத்த மெய்யிது தன்னில்
 வாத பித்தம் வருத்திடு சிலேத்துமம்
 மூன்று நாடியும் முக்குண மாகித்
 தோன்றும் வினையின் துன்ப மறுத்து
 நாலா யிரத்துநா னூற்றுநாற் பத்தெண்
 மேலாம் வினையை மெலியக் களைந்து
 அஞ்சா நிலைமை யருளிய நித்தன்
 பஞ்சா ஶ்ரநிலை பாலித் தெனக்குச்
 செல்வமுங் கல்வியும் சீரும் பெருக
 நல்வர மேதரும் நான்மறை விநாயகா
 சத்திய வாக்குச் சத்தா யுதவிப்

புத்திர னேதரும் புண்ணிய முதலே
 வெண்ணீ றணியும் விமலன் புதல்வா
 பெண்ணு முமையாள் பெற்றிடுந் தேவே
 அரிதிரு மருகா அறுமுகன் றுணைவா
 கரிமுக வாரணக் கணபதி சரணம்
 குருவே சரணம் குணமே சரணம்
 பெருவயிற் றேனே பொற்றூள் சரணம்
 கண்ணே மணியே கதியே சரணம்
 விண்ணே யொளியே வேந்தே சரணம்
 மானத வாவி மலர்த்தடத் தருகில்
 தானத்தில் வாழும் தற்பரா சரணம்
 உச்சிப் புருவத் துதித்துல களிக்குஞ்
 சச்சிதா னந்த சற்குரு சரணம்
 விக்கிந விநாயகா தேவே ஓம்
 ஹரஹர ஷண்முக பவனே ஓம்
 சிவசிவ மஹாதேவ சம்போ ஓம்.

விநாயகர் திருவகவல்

முற்றிற்று.

கணபதி யென்றிடக் கலங்கும் வல்வினை
 கணபதி யென்றிடக் காலனும் கைதொழும்
 கணபதி யென்றிடக் கரும மாதலால்
 கணபதி யென்றிடக் கவலை தீருமே.

மோகமெனுங் கடல்கடந்து முத்தியெனும்
 கரைகாண்பான் முதிர்ந்தநாலாம்
 பாகமெனும் மலர்கொண்டு பக்தியெனும்
 புனலாட்டிப் பரிந்துசாத்திச்
 சோகமெனப் பாவித்துத் துரியமெனும்
 விளக்கேற்றிச் சோகநீங்கி
 யாகமெனும் கோயிலின்கண் ணறிவென்னுங்
 கணபதிக்கே யன்பு செய்வாம்.

உ

விநாயகர்

அஷ்டோத்ர சதநாமங்கள்

ஓம் விநாயகாயநம:

„ விக்நராஜாயநம:

„ கணநாதாயநம:

„ கஜாநநாயநம:

„ மஹோதராயநம:

„ மஹாதேவாயநம:

„ ஸ்நிக்தாஞ்சநஸமத்யுதயேநம:

„ ஏகதம்ஷ்டிரோத்கடாயநம:

„ தேவாயநம:

„ கஜவக்த்ராயநம:

„ மஹாபலாயநம:

„ நாகயக்ஞோபவீதிநேநம:

„ நாகாபரணபூஷிதாயநம:

„ சர்வார்த்தசம்பதாதாராயநம:

„ கணுத்யக்ஷாயநம:

12

- ஓம் வரப்ரதாயநம:
 ,, ருத்ரஸ்யதநயாயநம:
 ,, உதாராயநம:
 ,, நாயகாயநம:
 ,, பிரமதாதிபாயநம:
 ,, பத்மராகத்யுதயேநம:
 ,, ஸோமாயநம:
 ,, ரக்தமால்யா நுலேபநாயநம:
 ,, அபலாயநம:
 ,, பாலநுபிணேநம:
 ,, ஸுமுகாயநம:
 ,, ஸுரப்ரியாயநம:
 ,,- ப்ரபவேநம:
 ,, புண்யாயநம:
 ,, பூர்ணாயநம:
 ,, பூர்ணேதராயநம:
 ,, புண்யகீர்த்தயேநம:
 ,, புராதநாயநம:
 ,, பர்த்ரேநம:
 ,, சிவாயநம:

ஓம் சாந்தாயநம:

36

” ஜகந்நாதாயநம:

” சாச்வதாயநம:

” ச்வேதபரிதாநாயநம:

” த்ரயக்ஷாயநம:

” கநகஸுப்ரபாயநம:

” சிவஸாயநம:

” மஹாதேஜஸேநம:

” மஹாபலபராக்ரமாயநம:

” ஸர்வஜ்ஞாயநம:

” ஞானஸம்பந்நாயநம:

” சர்வாபரணபூஷிதாயநம:

” பாபநாசினாயநம:

48

” தேவாயநம:

” அலட்சுமீமலநாசனாயநம:

” குமாராயநம:

” காரணாயநம:

” காந்தாயநம:

” ஸர்வஸித்திய்ரதாயகாயநம:

” விபவேநம:

ஓம் ஈசாயநம:

„ ஈசபுத்ராயநம:

„ ஈப்ஸிதார்த்தப்ரதாயகாயநம:

„ ஸ்ரீதாயநம:

„ சுபாயநம:

60

„ ஏகதந்தாயநம:

„ ஏகவீராயநம:

„ அநேகதாயநம:

„ ஏகஸ்மைநம:

„ ஏகப்ருதேநம:

„ விச்வப்ருதேநம:

„ விச்வபுஜேநம:

„ விச்வஸ்மைநம:

„ ஸர்வஜ்ஞாயநம:

„ சர்வபாவநாயநம:

„ பாக்யதாயநம:

„ பவதாயநம:

72

„ பாகினேநம:

„ போகதாயநம:

„ போகபாவநாயநம:

ஓம் கவயேநம:

- „ கார்யாயநம:
- „ கநீநாயநம:
- „ கர்த்ரேநம:
- „ க்ரதவேநம:
- „ க்ருதிநேநம:
- „ க்ருத்யவீதேநம:
- „ அத்யுக்ராயநம:
- „ காந்ததர்சினேநம:
- „ க்ருதாந்தகாயநம:
- „ ஸ்துத்யாயநம:
- „ ஸ்தோத்ரேநம:
- „ ஸ்தோகீயநம:
- „ ஸ்தோத்ராயநம:
- „ த்ரயீமயாயநம:
- „ வேதாயநம:
- „ வேதாந்தக்ருதேநம:
- „ வேத்யாயநம:
- „ விதுஷாம்புத்திதாயநம:
- „ புதாயநம:

- ஓம் ஓங்காராயநம: 96
- „ ப்ரஹ்மவிதேநம:
- „ ப்ராஹ்மாயநம:
- „ ப்ரஹ்மணேநம:
- „ ப்ரஹ்மபராயநம:
- „ பராயநம:
- „ ஸர்வஜ்ஞாயநம:
- „ ஸத்கதயேநம:
- „ ஸர்வலோகவேத்யாயநம:
- „ ஸர்வதாயநம:
- „ ஸுபகாயநம:
- „ அவ்யாயநம:
- „ ஸ்ரீ ஸித்திவிநாயகாயநம: 108

குஞ்சரக் கன்றுநீ யொழியாம னிற்கின்ற

கூடமென் னிதயவெளியாங்

குழந்தைவடி வாமினைய பன்னிருகை மழ

கூடிவினே யாடிநிற்க [களிறு

வஞ்சுதொழி லுனதுவினே யாட்டாக மதசல

மருள்கிரியை ஞானமிச்சை

யாகவைந் தொழினடத் தகராதி நாதவொலி

யானையுன் பெருமுழக்கா

நெஞ்சினிறை வாந்திரோ தானகோ பத்தைநீ

நீக்கியென் றற்போதமாம்

நிறைகவள யீஞ்சுவாயி னாலுண்டு கர்ச்சித்து

நீமகிழ்வ தென்றோசொலாய்

கஞ்சன்முத லோர்தொழக் கங்கைநதி சூழ்

காசிவாழ் துண்டிராஜ [பெரிய

கணபதி யெனும்பெரிய குணமேரு வேயருட்

கருணாநி திக்கடவுளே.

இருவருக் கரிதாகி யெங்குநிறை தந்தையா
 மேகபரி பூரணற்கும்
 இந்த்ராதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கு
 மெண்ணிலா முனிவருக்குந்
 தருமணிக ளொளிவிடுங் கணபனா டவியுரக
 சயனத்து மாமனார்க்குஞ்
 சதுரான னற்குமெண் டிசைநாய கர்க்கும்
 சகலபுவ னங்களுக்கும் [வளர்
 ஒருபூ ணப்பிரம மேயென் றுண்துதித்
 துவப்போடு தங்கள்செனனி
 யுபயகர மேற்கொண்டு குட்டியே நற்றொ
 ளொன்றுசெய வேண்டுமென்றாற் [ழில்க
 கருதரிய நின்புகழை யெளியனே னறிவனோ
 காசிவாழ் துண்டி-ராஜ
 கணபதி யெனும்பெரிய குணமேரு வேயருட்
 கருணாநி திக்கடவுளே.

உன்னுரு வையுமுனக் கிளையவ னுருவையு
 முன்றந்தை யருளுருவையும்
 உன்னன்னை யுருவையு முன்னடிய ருருவையும்
 ஒன்றென்ப னிந்தவுருவை
 யின்னமென் கண்கொண்டு கண்டிடவு
 ரேவல்செய் தேதிரியவும் [மெய்யடிய
 இணையடிக ளென்சென்னி வைத்திடவு
 மின்பவா ரிதிமூழ்கவும் [மருள்பெறவு
 அன்னைநீள் ளையையா தரிப்பதென வே
 யாதாழை தேவல்கொளவும் [யென்னை
 ஆசைவைத் தேனிந்த வாக்கைவிழு முன்
 யாசைதீரப் பெறுவனோ [னமே
 கன்னெஞ்ச னேன்முன்பு நீவருவ தெந்தநாள்
 காசிவாழ் துண்டிராஜ
 கணபதி யெனும்பெரிய குணமேரு வேயருட்
 கருணாநி திக்கடவுளே .

தேவர்கணபதி, வித்தியாதரர்கள் கணபதி,
சிவயோகமுனிகணபதி,

சித்தர்கணபதி, பூதர்கணபதி, ஞானமே
திகழிராக்ஷதர்கணபதி,

கேவலமலசுரர்கணபதி, கெருடர்கணபதி,
கிளர்தயித்தியர்கணபதி,

கின்னரர்கள் கணபதி, கிம்புருடர்கணபதி,
கெந்தருவராங்கணபதி,

பாவமறுபோகபூமியர்கள் கணபதி, கீழ்
பரத்தில்வாசிகள் கணபதி,

பசாசர்கணபதி, யுடுக்கணபதி, யெக்ஷர்கண
பதி, யுரகராங்கணபதி,

காவலென்றுரைசெய்பதினெண்கணபதிப்
காசிவாழ்துண்டிராஜ [பெரிய

கணபதியெனும்பெரியகுணமேருவேயருட்
கருணாநிதிக்கடவுளே.

10-வது குருமூர்த்தி சிவஞான தேசிகர்.

ஒருகோட்ட னிருசெவியன் மும்மதத்தன்
 நால்வாயைங் கரத்த னூறு
 தருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான்
 றருமொருவா ரணத்தின் றுள்கள்
 உருகோட்டன் பொடுவணங்கி யோவாதே
 யிரபுக லுணர்வோர் சிந்தைத்
 திருகோட்டு மயன்றிருமால் செல்வமுமொன்
 றேவென்னச் செய்யுந் தேவே.
 —அருணந்தி சிவாசாரியார்.

கல்லா னிழன்மலை, வில்லா ரருளிய
 பெல்லா ரிணைமலர், நல்லார் புனைவரே.

—மெய்கண்டதேவர்.

ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், தருமபுரம்.